

Sygn. akt: I 1 C 640/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa S. A. (Spółki Akcyjnej) z siedzibą w P., Oddział w Polsce z siedzibą w W.

przeciwko S. O.

o zapłatę

I Oddała powództwo w całości;

II Kosztami postępowania w kwocie 647,00 złotych, w tym 600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód, (...) SA z siedzibą w P. Oddział w Polsce wniósł o zasądzenie od pozwanego S. O. kwoty 4866, 77 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25.1.2010r, tj. dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, iż, (...) Bank (...) SA z siedzibą w K. udzielił pozwanemu S. O. debetu na karcie kredytowej na podstawie umowy z dnia 7 czerwca 2002 r., z obowiązkiem zwrotu. Powód wskazał, że pozwany nie płacił zadłużenia w ustalonych terminach i nie płacił go do dnia 11.12.2009r- w tym dniu wystawiono wyciąg z ksiąg bankowych, jako następcą prawny wierzyciela. Powód wyjaśnił, że zadłużenie pozwanego wynosi 4866, 77 zł, na co składają się kwoty: 1461, 12 zł- kapitał, 34, 10 zł - odsetki od niespłaconej należności, 28,08 zł tytułem prowizji.

(pozew - k. 3-4v)

W dniu 9.2.2010r Sąd Rejonowy w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodny z żądaniem pozwu w sprawie I Nc 1897/10.

(nakaz zapłaty ,k. 19).

Pozwany, S. O., złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty i podniósł zarzut przedawnienia

(sprzeciw ,k . 76-79v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7.6.2002r. pomiędzy (...) Bank (...) SA z siedzibą w K. (kredytodawcą) a S. O. (kredytobiorcą) została zawarta umowa karty kredytowej z limitem 1600 zł, z obowiązkiem spłaty, na podstawie której powstało zadłużenie w kwocie 1461, 12 zł nr (...).

(załącznik do umowy cesji k. 9, wyciąg z ksiąg banku k.12, historia rachunku k. 13-15)

W dniu 1.2.2005r pomiędzy (...) Bankiem (...) SA z siedzibą w K. , a (...) SA z siedzibą w P. doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności m.in. wobec pozwanego S. O. z umowy nr (...).

(wyciąg z umowy k.8, załącznik k. 9)

Sąd zważył, co następuje:

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a nadto ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez strony.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego S. O. zapłaty kwoty 4866, 77 zł tytułem kapitału, odsetek umownych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jako podstawę swojego żądania powód wskazywał umowę o limit kredytowy z dnia 7.6.2002r. Podstawę prawną żądania powoda stanowią więc przepisy art. 481 kc w zw. z art.69 ustawy brawo bankowe.

Należy także stwierdzić , że mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniechania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Powód nie wykazał ,na jakich warunkach pozwany zawarł umowę w dniu 7.6.2002r o limit kredytowy, albowiem brak jest dołączenia w/w umowy w aktach. Jednakże pozwany nie zaprzeczył wyraźnie temu, że zawarł taką umowę, ale podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania , Sąd działając na mocy art. 481 § 1 k.c. : " § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. § 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy." i art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665)/ przez umowę limitu kredytowego bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu/ oraz art. 6 kc ,oddalił powództwo, jako przedawnione i nieudowodnione co do wysokości.

Art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r.o elektronicznych instrumentach płatniczych , która obowiązywała w chwili zawierania umowy z dnia 7.6.2002r stanowi, że roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat.

Skoro , jak wynika z załączonych wyciągów i historii konta w 2004r powstała pierwsza zaległość, to w dacie wniesienia pozwu tj. 25.1.2010 r roszczenie powoda było już przedawnione.

Powód nie wykazał , bo nie załączył umowy z dnia 7.6.2002r , na jakich warunkach udzielono limitu kredytowego pozwanemu oraz od kiedy i w jakich kwotach wystąpił debet na koncie pozwanego i jak to się ma do kwoty objętej żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 oraz § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).Sąd ustalił tytułem kosztów procesu kwotę 1647 zł, na którą składają się kwoty: 30,00 zł tytułem uiszczonych przez powoda opłaty sądowej od pozwu, 600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu 17,00 zł tytułem uiszczonych przez powoda opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Biorąc pod uwagę fakt, że pozwany wygrał sprawę, sąd obciążył kosztami postępowania powoda, jako przegrywającego.